

O vară în familie

„Și uite că a mai trecut încă o vară“, ar putea spune unii. Pentru noi, însă, nu a fost doar „încă o vară“. Cum care noi? Vă rog, toți *hanihimii* de la Szarvas sau Cristian, ridicați frumos câte o mână. Cred că sunteți toți de aceeași părere o mine că această vară a fost cel puțin deosebită.

Dar să o luăm cronologic... A venit, în sfârșit, ziua de 31 iulie și plecăm în Ungaria. Este ora 4:00 dimineața și trebuie să plecăm spre gară. Da, așa-i. Suntem obosiți. Somnul de două ore pe care l-am avut nu a fost tocmai cel mai odihnitor, dar, când te gândești ce urmează, oboseala nu mai contează, somnul trece ca prin farmec... După ceva timp, am ajuns în Gara de Nord. Aici, ca în fiecare an, îmbrățișări, frânturi de conversații gen: „Ce mai faci?“, „Ce mult te-ai schimbat“ sau

„Ce dor mi-a fost de tine“... și acel entuziasm de a-ți revedea prietenii după mult timp. Așa au început cele 12 zile de neuitat petrecute la Szarvas. Tema taberei de anul acesta a fost Israelul - o temă cum nu se putea mai nimerită, având în vedere situația actuală din Israel - și însemnătatea pe care această țară o are pentru fiecare dintre noi. Am învățat multe lucruri noi și ne-am distrat pe cîste, iar pentru asta trebuie să le mulțumesc minunaților noștri *madrihimi*: Dalia, Monicuța, Alexandra, Cristi, Isac, Edith, Lucian, Elena, Monica, Elly și Parker.

Ce a rămas mai adânc întipărit în memorie? Cântecelul? Dansurile? Momentele în care am comemorat Holocaustul? În care am vorbit despre situația din Gaza? *Ash Layla*? Discoteca? Furtuna dintr-una din nopți? Sau ultima seară în care am sărbătorit *Iom Haatzmaut* (Ziua Independenței Statului Israel)? Cred că toate acestea și multe altele sunt amintiri de neuitat. Cel mai important este, însă, faptul că pe toate le-am trăit împreună. Din păcate, însă, tot ce are un început are și un sfârșit. Așa s-a întâmplat și cu această tabără.

Dar tot răul spre bine, pentru că ceea ce a urmat a fost chiar și mai bine. Mă refer, desigur, la Seminarul de Iudaism de la Cristian. Aici fiind o tabără națională, atmosfera a fost alta. Ajungi să cunoști pe toată lumea după primele zile. Jocurile de tip „ice-breaking“ și „team-building“ își spun cuvântul. (Să nu-mi spuneți că și voi încă mai aveți probleme cu nasul din cauza jocului în care trebuia să ne recunoaștem papucii unul altuia după miros. Fiți cel puțin recunoscători că era prima zi a taberei și nu ultima...). Am mai descoperit cu uimire că a construi un turn

din paie poate fi ceva mult mai serios decât pare la prima vedere (cred că țineți minte cum ne-am amuzat la „Imaginea din oglindă“, când ni s-au arătat imaginile filmate la activitate).

Și ce s-au mai gândit *madrihimii* noștri (Bianca, Mirela și Edi)? Acum că ne cunoaștem, hai să ne apucăm și de învățat. Și dacă verbul „a învăța“ vă duce cu gândul la școală, dați-mi voie să vă spun că, folosit în contextul acestui Seminar, nu are nici o legătură cu modul de predare din școli. Și acum că am lămurit acest aspect, hai să ne întoarcem la ale noastre. Profeti, Ereț Israel, antisemitism (cauze și moduri de manifestare de-a lungul timpului), rugăciuni, sărbători... - au fost doar câteva dintre temele noastre de discuție. Alături de Bianca, am învățat cântece și câteva cuvinte în ivrit, iar Erwin ne-a inițiat în dansurile israeliene. Nu aș vrea însă ca cei care citesc acest articol și nu au fost la Seminar să creadă că ne petreceam tot timpul învățând. Nicidcum. Au mai fost multe alte activități. Aproape în fiecare seară au fost petreceri. S-au mai organizat drumeții, focuri de tabără, ne-am uitat la filme și am petrecut împreună două Șabat-uri absolut superbe. Și astfel au trecut și aceste două săptămâni și am ajuns la sfârșitul Seminarului.

Ce rămâne după toate astea? În primul rând, amintirea acestei perioade petrecute împreună, despre care pot spune că am fost o adevărată familie și ne-am simțit un pic mai evrei. Concluzia la care am ajuns după această lună coincide cu deja celebrul moto al Seminarului: „MERITĂ SĂ FIM ÎMPREUNĂ!“.

Magda Petrușcă
magdutza_p@yahoo.com

Religia iudaică – o cultură vie

Nu știu dacă mulți împărtășesc aceeași opinie, dar religia iudaică este profundă și, totodată, greu de respectat.

Acum ne aflăm în pragul unui nou an - *Roș Hașana* 5766. Un an își ia rămas bun, iar altul bate la ușă. Un nou an, de la care sperăm cu toții că va fi mai bun decât cel pe care l-am lăsat în urmă, un an plin de pace și fericire.

Roș Hașana - Anul Nou evreiesc - din întreaga lume. Pe toată durata „zilelor de judecată“, între *Roș Hașana* și *Iom Kipur*, facem o analiză a propriei noastre conștiințe, un „bilanț sufletesc“. Apoi,

apropiindu-se cu pași grăbiți, *Iom Kipur* - sărbătoarea postului și a rugăciunii, pe care numai cei puternici sufletește

o pot ține - o zi în care ne hrănim sufletele cu rugăciuni. Noi suntem primii care trebuie să dăm un mic exemplu. Apoi,

tot noi suntem cei care trebuie să învățăm și să îi învățăm și pe alții.

Prin acest mesaj, mă refer și la aceia care, deși ne-evrei, au înțeles totuși mesajul pe care Tora l-a dăruit lumii, nu numai poporului evreu. Deoarece tuturor ne-a fost dată această lume în care trăim și, deși pentru unii dintre noi această lume este mai bună sau mai rea, depinde de cum vrem și de cum o putem privi - cu ochii închiși. Noi o putem face mai bună și mai frumoasă.

Rebeca Seidman
București

Youngsters in the leadership of FEDROM

The recent elections of FEDROM's leadership represented an essential moment for the future evolution of the Jewish community from Romania. The involvement of the youth in its functioning was considered to be essential not only by FEDROM's elected President, Dr. Aurel Vainer, being also mentioned in the resolution adopted at the end. The congress was attended by 104 delegates from all over the country, numerous guests, the Joint's Country Director for Romania, Dr. Zvi Feine, Chief Rabbi Menachem Hacohen and the Director of the Sochnut Agency in Romania, Tova Bin Nun.

The youngest candidate

for one of the key positions in FEDROM's board was Erwin Șimșensohn, a movie director and graduate of an economics faculty. He lost in the second round to Eng. Paul Schwartz, who thus became the first democratically elected Vice-President of FEDROM.

Eng. Sandra Segal, the Director for Youth and Leadership Development became, as a result of the elections, an alternate member in FEDROM Leadership Board.

OTER's representatives in the Leadership Board are Attila Gulyas (OTER National

Coordinator), Adrian Gueron and Rozina Steigmann, coordinators of the youth clubs from Bucharest and Iași. Also, Mirela Așman and Erwin Șimșensohn were elected as alternate members in FEDROM's Coordinating Board.

A new look - innovative projects for new generation

The OTER Club of the young Jews from Bucharest has recently got a new "look". Its design, but also the various activities offered by this branch could not have remained unnoticed by the young Jews from the capital city. The official reopening of the club from Popa Soare St.

members of FEDROM's Leadership Board. Mrs. Neta Balazs, the Cultural counselor of the Embassy of the State of Israel in Bucharest, also honored the event for which the club proved to be not spacious enough. This was a final of Shabbat that will remain in

18 ("at the second floor") was a very special moment in the life of the Jews from the capital city, young in age or in spirit. The event was welcomed by FEDROM's leadership, by the new President, Dr. Aurel Vainer, and Vice-President Eng. Paul Schwartz, Eng. Sandra Segal, the Coordinator of the Youth Department, by the

the memory of those attending, by the multitude of surprises, the impressive number of guests and the chance of the new activities anticipated for the Jews from the capital city. Adrian Gueron, OTER Coordinator for Bucharest, considers that this is just the beginning of the revival of the communal life for the Jews from Bucharest.

WIESENTHAL - a symbol

Simon Wiesenthal was not just a survivor of the nazi camps, „a hunter of nazis,“ a fascinating writer or a fighter for the rights of the Jews. Simon Wiesenthal was a symbol of perseverance and faith for the Jews from all over the world. After World War II, he dedicated his whole life to finding and punishing those who committed the largest crime of the world in the history of humanity. He recently joined those who departed us over 60 years ago, those transformed into ashes. If there was someone in this world who could not have had a guilty conscience concerning the departed, that person could only have been Simon Wiesenthal! A role model for millions of youngsters, the old man who developed his whole activity in a modest apartment from Vienna, remains in the history of the Jews as the man who continued a fight that was sometimes similar to that of Don Quixote, Cervantes' character, and other times he had results and the murderers were punished. Blessed be his memory by the dead and the living!